

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lușă
mai mult.

Pentru monarhia:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 10 Iulie st. v.

Nu mai demult decât ieri ne-am dat verdictul nostru despre judecata străinătății asupra lucrurilor din Ungaria.

N'am făcut ceva nou. Verdictul acesta l-am mai dat și la alte ocazii și bine ar fi, dacă ar fi acesta cel din urmă. Ne temem însă, după cât cunoaștem firea compatrioților maghiari, că nici cel de ieri n'are să fie cel din urmă.

Dar' curioasă coincidență. Nu apucaserăm încă a ne pronunța asupra judecării străinătății despre lucrurile noastre din patrie și una dintre vocile cele mai competente vine să confirme, că aveam dreptate cu verdictul nostru. Dăcem una din vocile cele mai competente, pentru-că vine dela Berlin, de unde ne aducem aminte, că înainte cu douăzeci de ani șovinismul maghiar a fost atât de spriginit, încât Klapka sub auspiciile de acolo a putut organiza legiunea maghiară, cu care a năvălit atunci în Ungaria alături cu inimicii monarhiei.

Dar', așa este, „National Zeitung“ din Berlin vine în același timp și ține șovinismului maghiar o prelegere în materie de patriotism, arătându-i, că slăbirea unității monarhiei austro-ungare nu este patriotismul cel adevărat.

„National Ztg.“ însă nu se mărginește numai la atâta. Foaia berlineză face o alusiune, care în paginile unui organ de talia ei e mai mult decât interesantă. Foaia berlineză mâncând dela apelul pentru monumentul lui Radetzky, față cu care recomandă Maghiarilor prudentă, vine mai târziu și face imputare Maghiarilor, pentru-că persecută pe un general (Janski), care n'a ținut altceva decât ceea-ce în fiecare armată de sine se înțelege. Organul berlinez, în cuvinte puține spune foarte mult compatrioților maghiari și le arată cum ar trebui să se poarte ca să fie, nu numai prudenți, dar' și patrioți buni. Foaia berlineză însă nici cu atâta nu se mulțumesc, ci țin, că persecuțiunea generalului a avut

în sine ceva din acel spirit funest, care odinioară era mai gata a pune Ungaria la picioarele Țarului decât în mâinile Împăratului austriac.

Alusiunea cuprinsă în cuvintele din urmă, luate din citatul Țarului, este mai mult decât constatarea celor ținute de noi față cu judecata străinătății.

Căci ce să însemneze alusiunea aceasta? Este ea numai o frasă, cu care vrea să deie articolului o picanterie, sau scie ceva și fiindcă scie, vrea să bată șeaua, ca să priceapă — și alții?

Fie cum va fi, datoria noastră față cu o astfel de alusiune este a nu o scăpa numai așa, team, ne sam, din vedere, ci cel puțin a medita ceva mai mult asupra ei.

Oameni mai cu puțină precauțiune și neinițiați ca și noi în secretele diplomației externe, ar fi ispițiți a aduce în legătură cu alusiunea foaiei berlineze evenimentele din urmă, precum: apelul pentru monumentul lui Radetzky, pensionarea lui Edelsheim-Gyulai, avansarea generalului Janski. Noi însă nu ne precipităm și nu presupunem astfel de legătură între alusiune și evenimentele înșirate. Cu atât mai cu anevoie ne vom preda credinței, că compatrioții maghiari, cu toată nedibăcia lor politică, vor fi meritat prin nescari fapte, care se sustrag dela vederile noastre, în adevăr alusiunea, cu care i-a învrednicit foaia berlineză.

Cu toate aceste sîntem acum curioși de atitudinea cea mai de aproape a ministrului-president Tisza. Diarele ungurești ne pun în perspectivă, că dl ministru-president are să pășească cu toată energia și să ceară explicații despre cele întemplate în zilele din urmă, cu Edelsheim-Gyulai și cu Janski. Judecând pe dl Tisza după discursurile sale dela sfârșitul sesiunii trecute, nici n'ar mai încapă îndoială, despre atitudinea sa ulterioară. Dl Tisza ar trebui sau să învingă sau să se ducă și dînsul pe urma comandantului dela Budapesta.

Va procedea oare așa de rezolut, după-cum așteaptă opiniunea publică maghiară?

Nouă ni se pare sosit momentul, când dl ministru-president, dacă are cărți ascunse, va fi nevoit a le da pe față. În scurt timp avem dar' să fim convinși, dacă dînsul este un șovinst în toată forma ca mulți dintre compatrioții maghiari, sau numai un șovinst prefăcut.

Dacă ar fi numai șovinst prefăcut, ar fi foarte probabil, ca noi să-i fim făcut multă nedreptate. Pentru-că atunci s'ar pute, că tot șovinismul lui purtat la arătare a fost numai o apucătură, pentru-că să ajungă mai ușor la rezolvarea duor cestiuni de nedisputabilă importanță. S'ar pute că în inima lui consimte cu prelecțiunea din „National Zeitung“ despre unitatea monarhiei și că vrea să resoalve și cestiunea naționalităților pe base mai largi decât sînt cele din legea de naționalități.

Mai scii? poate că dl Tisza vrea să coreagă opiniunea din străinătate asupra Ungariei și să o reabiliteze pe aceasta din urmă în renumele, în care era imediat după 1848 și 1849.

Revistă politică.

Sibiu, 10 Iulie st. v.

Pensionarea generalului Edelsheim-Gyulai și înaintarea generalului Janski la postul de divisionar a produs mult sânge rău în concetățenii nostri maghiari. Foile maghiare, îndeosebi cele opoziționale nu încetează a agita în contra armatei comune și în contra ministrului-president Tisza, punând în perspectivă nouă demonstrațiuni pe toamnă, când deputații și tinerii universitari se vor afla ear' în capitala țerii.

„Budapester Tagblatt“ primesce din Viena următoarea scrisoare:

„În cercurile normative de aici limbajul pătimaș al jurnalelor maghiare a produs o înstrăinare oare-care și îndeosebi tonul Țarului oficioase a surprins în mare măsură. Se crede însă, că furtuna din presa maghiară, încât aceea e influențată sau poate fi influențată de ministrul-president ungar, se va potoli curînd, cu atât mai virtos, cu cât dl Tisza încă pe timpul când stase mai pe urmă în Viena, era înaintea alternativei, sau de a demisiona, sau de a se feri să se amestece

în afacerea Janski. Din parte militară normativă i-s'au dat explicațiuni dlui Tisza, că pensionarea sau înaintarea ofițerilor nu cade în cadrul puterii sale, și se pare, că argumentele ce s'au produs în privința aceasta, l-au convins pe dl ministru-president, deoarece-că când a părăsit Viena el scia deja, că baronul Edelsheim-Gyulai o s'ese retragă și că generalul Janski o s'ese înainteze. De această hotărîre a avut de altmintearea nu numai ministrul-president Tisza, dar' și ministrul de honveți Fejérváry cunoscință, și aci se vorbește, că baronul Fejérváry ar fi aprobat pensionarea generalului Edelsheim și înaintarea lui Janski. Această faimă sau, după-cum afirmă unii, acest fapt a îndemnat foile oficioase de aici, a-și exprima convingerea, că de o parte prin pensionare și de altă parte prin înaintare afacerea Janski va fi terminată. Cu atât mai mult a surprins aici limbajul oficioaselor din Budapesta și tonul agitat al acestora se poate explica numai prin aceea, că ministrul-president Tisza a uitat să informeze oficioasele sale. Informațiunile nu vor lipsi și prin aceea va dispăre și agitarea oficioaselor budapestane. Până la întruirea dietei ungare poate se vor fi liniștind și foile opoziționale și asupra celui mainou „affair“ va crește iarba. A vorbi deci din acest incident despre o demisionare a dlui Tisza, e ceva ridicol. Când a fost mai pe urmă la Viena, ministrul-president Tisza a făcut atâtea concesii, încât cercurile militare din Viena sînt foarte îndestulite cu el. Pe aici se colportează ceea-ce ar fi exprimat F. M. L. Beck: „Pentru noi nu poate exista un om mai mlădios ca Tisza“.

Această îndestulire în cercurile competente din Viena cu dl Coloman Tisza nu poate fi de loc un lucru măgulitor pentru opozițiunea maghiară, și însuși „Budapester Tagblatt“ se supără foc pe dispoziția ce se pare că domnesce în Viena și țin, că acolo se crede, că cu Ungaria se poate face tot ceea-ce se poate face cu dl Tisza, și oamenii uită, că înjosirea dlui Tisza e totodată și înjosirea Ungariei. „Să sperăm“, — continuă această foaie — „că cercurile dela curtea din Viena se vor înșela de astădată și opoziția parlamentului ungar nu va da pace afacerii Janski mai înainte de a fi rezolvată spre mulțumirea Ungariei. Și în acest caz mulțumirea Ungariei nu e de loc identică cu mulțumirea ministrului-president Tisza sau cu a ministrului Fejérváry“.

Împăratul Germaniei se află la Gastein, pe pământ austriac. Din acest incident „Wiener Abendpost“ salută pe bătrînul împărat prin următoarele cuvinte:

„Un oaspe altisim și onorabil, Majestatea Sa împăratul german, amic și aliatul sublim-

Foița „Tribunei“.

Doine populare

culese de

Ioan Munteanu,

învățător în Buciumu-șeasa.

I.

Spune, dorule, mândrii,
Că eu n'am putut veni,
C'am fost beat și ostenit,
M'am culcat și-am adormit.

Ce folos, mândră, de tine,
Te gată maică-ta bine,
Mergi la joc, nu te ia nime,
Vii acasă supărată,
Te pui la cuptor pe vatră,
De ciudă și de amar,
Ți-ai svêrlî cătrînța 'n jar,
Ear' șurțu și cismele,
Unde zace cănele;
Năframa cu ciucurii,
Pe sub cloca cu puii,
Peptarul cel mătășit,
Preste poartă 'l-ai svêrlit.

Câte flori din Turda 'n sus,
Toate cu mândra le-am pus,
Câte le-am pus până 'n prînd,
Toate bine 'mi-s'au prins,
Câte-am pus de-ameași, de seară,
Toate bine se uscară.

Mândră de dragostea noastră,
A crescut un pom în coastă,
A 'nflorit și n'a rodit,
Am fost dragi, și ne-am urit;
A 'nflorit și n'a legat,
Am fost dragi și ne-am lăsat.
Câte care merg la moară,
Toate sue și scoboară,
Numai carul badiului,
Nici nu suie nici coboară,
Bate-și boii de-i omoară.

II.

Când am plecat la 'nsurat,
Mai bine m'aș fi 'necat;
Când am fost la cununie,
Dumnețeu n'a vrut să scie,
Și când am fost după masă
Dumnețeu n'a fost acasă,
Muierea din graiu grăia
Și astfel ea cuvînta:
Bărbate, sufletul meu,
Nu sciu ce-i de capul teu?
Tu nu te mai supăra,
Că dacă-i rindul așa,
Măne-i țîrg la Baia-mare,
Au nevestele cîntare,
Poimâne la Logoveț,
Se dau neveste cu preț;
Frumos eu mă voiui gâta,
Cu tin' la țîrg voiui pleca,
Tu în țîrg, când vei întra,
Strigă tu cu gura ta:
Care-mi cumpărați nevasta?

Dar' Turcii la el veniau,
Și pe el îl întrebau:
Nicolaș, fecior de Sêrb,
De ce-ai dus nevasta 'n țîrg?

Ori doară e beutoare,
Ori doară-i lenoasă mare,
Sau de loc nu scîi lucra?
Eară el din graiu grăia,
Și-apoi astfel cuvînta:
N'am adus că-i lene mare,
Ori doară e beutoare,
Sau doară nu scîi lucra,
Ci așa-i lumea-acuma,
Să-și vîndă omul nevasta.
Ear' Turcii din graiu grăia:
Nicolaș, fecior de Sêrb,
Ți-ai adus femeia 'n țîrg,
Cu cât dai tu nevasta?
Căci preț bun vei căpeta.
Cu trei-deci de lei bătuți,
Patru-deci de bani mîrunți.

Nici vorba nu o s'îrșia,
Turcii banii-i numără,
Și la el în mână-i da,
Ear' nevasta-i o lua,
Și în hinteu o suia,
Și Turcul din țîrg pornia.
Când la Dunăre-ajungea,
Nevasta-i din graiu grăia:
Turcule, cocon frumos!
Stăi tu cu hinteu 'n loc,
Ca să beau o țîr' de apă,
Că inima 'n mine creapă.

Nice vorba n'o s'îrșii,
Turcu caii îi oprî,
Din hinteu se coborî
Ea 'n Dunăre se svêrlî
Și din gură cuvînta:
Decât dragă Turcilor
Mai bin' hrană pescilor.
În marginea pietrilor
La capul păraielor,
Răsărit-a busuioc,
Busuioc mîndru 'nspicat
Că-s vîndută de bărbat.

III.

Murș, Murș apă lată,
Ce vîi așa tulburată?
Tot cu sânge mestecată,
Aduci pari, și-aduci butuci
Și capete de voinici;
Aduci pari și-aduci nuiele
Și degete cu inele?
Cum să nu vin tulburată,
Când apa 'mi-e spumegată?
Că la capul apei mele,
Sînt două, trei tăbărele,
Sînt trei bale de maiori
Tot îndeamnă la feciori,
O bală de maioreasă,
Cu trei steaguri de mătășă,
Unul roșu ca focul,
Unul negru ca corbul,
Unul alb ca ghiocul.*)

* Ghioc, poporul îi țină la capul de șerpă; în unele locuri îl pun la mîrgăle.

lui nostru Monarch astăzi, după un an, ear' pășese pe pământ austriac, spre a-și căuta sănătatea la izvoarele vindicătoare ale Gasteinului. Ca să și-o afle și de astădată, e dorința cea mai sinceră a milionarilor, care cu bucurie întâmpină sosirea lui drept un nou semn al prieteniei între două puternice state vecine și un zălog al păcii europene."

Raporturile între Sârbia și Muntenegru sunt cele mai slabe. Căile lor s'au desbinat atunci, când s'a început în Belgrad a suspicioana pe principele Nichita, că ar avea anumite aspirațiuni în Sârbia. Un interviu a cercetat pe ministrul montenegrean de instrucție dl Pavlovici și acesta i-ar fi spus, că Muntenegru e un sincer amic al poporului sârbesc, dar' nici odată nu se va amesteca în afacerile interne ale statului. Situația ar fi în Belgrad foarte încordată. În urma inflexibilității guvernului poporul va fi nevoit să iee refugiu la cele mai extreme mijloace. Dar' Muntenegru nici atunci nu va eși din rolul unui privitor liniștit. Ministrul montenegrean a spus apoi, că împărțirile, ca și când Montenegru ar aproba uneltirile principelui Carageorgevici, sunt false. Conflictele de graniță cu Turcia ar fi fost de o natură cu totul locală și nu ar fi altelarat de loc raportul Muntenegrului către Turcia. Rapoartele cu Bulgaria ar fi bune. Principele Alexandru ar fi un brav soldat; cu toate acestea ar avea să regrete ceea-ce a făcut. Uniunea va sta, dar' principele Alexandru nu. Ar fi un secret al viitorului, cum și cu ce mijloace își va ajunge Rusia acest scop.

Cu privire la o eventuală adnexiune a Bosniei, dl Pavlevici a declarat, că despre aceea nici vorbă nu poate să fie și o asemenea măsură nici nu s'ar pute presupune. „Nu cred“ — duse el — „că Austro-Ungaria va cuteza a viola acest punct al tratatului de Berlin, și dacă cu toate acestea ar face-o, aceasta ne-ar atinge foarte penibil și ar trage după sine astfel de consecuențe, pentru care, după-cum credem, nici un guvern nu va pute primi responsabilitatea.“

Cabinetul Gladstone și-a dat demisiunea. Deoarece, după-cum se telegrafează din Londra, cabinetul a fost hotărât să încunosciițe pe regina numai decât despre resignațiune, se poate că deja ieri s'au întemplat pași de lipsă pentru formarea noului cabinet. E fără îndoială, că în fața rezultatelor alegerilor regina se va adresa în prima linie la conducătorul conservativilor Mr. de Salisbury. E apoi cu totul altă cestiune, dacă Salisbury la formarea ministerului se va mărgini numai la pretinții sei conservativi, ori apoi va invita pe Mr. de Hartington și pe aderenții unioniști ai acestuia să iee parte la formarea cabinetului.

Cabinetul d-lui Gladstone a primit agendele ferii pe la începutul lunii lui Februarie 1886; deci nici baremi un jumătate de an n'a funcționat și și în decursul acestui timp scurt a suferit multe schimbări.

Presă maghiară și afacerea Janski.

„Egyetértés“ scrie în mod necualificabil precum urmează: 24 oare au trecut, decând avansamentul generalului Janski ne-a venit la cunoștință. Timp destul, ca văpaia mâniei să se domolească. Și tot ne cuprinde indignațiune și revoltare în momentul, când prindem condeiul, ca să ne dăm părerea.

În memoria noastră e viu încă lanțul de scandaluri, care stă în legătură cu numele lui Janski și noi simțim umilirea, care a suferit-o cetățenimea dela miliție în timp așa de scurt. N'au trecut încă două luni, decând miliția, care trăese din banii noștri și cuprinde în sine și p-fiii noștri, a primit ordin, ca se încununeze cu pietate mormântul unui bărbat, care a tras sabia contra independenței patriei, care a purtat război cu honveții noștri, a aprins în mod barbar capitala noastră neapărată și a voit să arunce în aer podul nostru de lanț, cel mai frumos op de inginerie din lume.

Tot dea rindul agitațiunea a fost mare. Dar' s'a făcut încercare să se liniștească națiunea și să i-se deee satisfacțiune. Ministrul-president a enunțat în parlament, că spiritul miliției nu este spiritul lui Janski. Ce s'a făcut acest fămos general, este incorect și fără tact. S'a liniștit națiunea și cu aceea, că Janski a fost transferat din Budapesta și în mod oficios am fost mângâiați, că va fi pensionat.

După aceea a venit a doua vătămă, care și-a permis-o archiducele Albrecht, care nu cunoaște nici constituția, nici armata comună, ci numai tradițiunile austriace și bicolorul negru-galben. După aceste a fost desavuat chiar și ministrul-president. În foile oficioase a eșit acel famos autograf, care din locul cel mai înalt laudă spiritul, pentru care archiducele Albrecht cu atât entuziasm a — beut.

Ministrul-president a fost desavuat și a doua oară prin aceea, că precând *ex offio* eram asigurați, că Janski va merge în pensiune, el a fost trimis la Pécs. Și acum vine coroana în șirul insultelor! Janski nu a mers în pensiune, ci a avansat! Unicul general, care a cutezat să deee păreri naționale, care a fost cu noi de părere, că Janski a lucrat necorect, baronul Leopold Edelsheim-Gyulai este silit să părăsească serviciul.

Dacă s'ar dice: Tu nație maghiară, aici în monarhie tu nu ești nimica, ci armata este factorul atotputernic; sentimentele tale se pot călca în picioare, dar' cuvântul unui soldat e lege și este sfânt; constituția ta este o fițiică, este o hârtie, care se poate rumpe, soldatul însă are puterea și tăria; dacă s'ar dice, că legile sunt făcute, ca cu ele să se poarte „bagagea civilă“ de apă, că soldatul stă însă mai presus de lege; dacă s'ar dice, că cu cât soldatul este mai brutal, cu atât este mai plăcut la locurile mai înalte și că la avansarea afară de tură meritul cel mai

mare este brutalitatea; dacă s'ar spune toate acestea, ar fi lucru clar și noi am înțelege!

Noi vedem faptul, care se manifestează; vedem că constituția noastră este o chimă și că libertățile noastre sunt luate drept pomană. Contra acelora, care umblă să ne ruineze constituția, noi nu avem nici o armă de apărare, nici o putere. Nici o putere din lume nu poate trage spre exemplu pe archiducele Albrecht la răspundere, deși dînsul poartă un oficiu, căci este inspector general al armatei și primesce din visteria statului plata. Constituția noastră nu ne dă siguranță, că dînsa nu va fi violată, că dispozițiunile ei nu vor fi ignorate, că voia națiunii în adevăr va ajunge la valoare, ceea-ce după cel mai primitiv concept de constituționalism ar trebui să se întemple, și că aceia, care sunt chiamați să apere independența și libertatea națiunii, nu vor călca sentimentele ei în picioare.

Tractate mai dejositoare nu i-se poate întempla unei națiuni, cum s'a întemplat națiunii noastre. Numai paciența maghiară le-a putut suferi aceste toate, dar' prelungă paciența a mai avut lipsă și de scoala dejosirii, prin care Tisza a purtat această națiune în decurs de mai mulți ani.

Dar' nici un guvern nu va pute să se facă părtaș unei tractări înjositoare, ca și guvernul Tisza. Ca individ capul guvernului poate tot să bage în buzunar, dar' în sfîrșit el tot reprezintă până la un grad oare-care și pe națiunea maghiară, și în acest înțeles nu numai el, ci și noi sîntem compromiși. Persoana sa noi nu o putem apăra, și pentru aceea, pentru-că n'a voit să înțeleagă alusiunile care i-s'au făcut. De două-ori a fost desarmat în această afacere, odată când Janski a comandat în Cinci-Biserici, și apoi când toastul archiducelui Albrecht a găsit o interpretare atât de curioasă în monitorul oficial. Aceasta trebuia să-i fie destul."

„Neues Pester Journal“: Cu totul neașteptata demisiune a comandantului de corp Edelsheim-Gyulai a produs în cercurile partidului guvernamental un adînc regret pentru pierderea anuia dintre cei mai destoinici membri ai generalității, ear' înaintarea general-maiorului Janski a avut un efect formal alărmător. Ministrul-president Tisza, care pe moșia sa din Geszt n'a avut nici idee de cele-ce se petrec, a fost numai decât încunosciițat despre acele. El era ca și cădut din nori, pentru-că cu privilegiul celei din urnă stări a lui în Viena i-s'a spus, că la rezolvarea ominoasei afaceri se va ține cont de îndreptățițele sentimente ale națiunii maghiare. Guvernul ungar, ce e drept, regretă, că Edelsheim s'a dus în pensiune; factorii competenți însă vor avea să judece, dacă armata poate sau trebuie să se lipsească de el. Altcum stă treaba cu generalul Janski. Împrejurările înaintării lui în cercurile guvernamentale se privesc de o provocare a națiunii maghiare, de o eclatantă desavuare a ministrului-president Tisza, pe care el nu o poate lăsa să treacă numai așa peste capul lui. Generalul Janski s'a numit de divisionar cu omiterea a patruzeci și patru generali mai bătrâni în rang, ne mai scotind pe cei doi archiduci. . . Tendenta actuală deci e clară și în cercurile guvernamentale se judecă întocmai precum o judecă întreaga opiniune publică maghiară. Ministrul-president Tisza și astăzi ține la punctul seu de plecare, pe care l'a avut dintru începutul afacerii Janski, și e decis a trage corespunzătoare consecuențe. În zilele aceste ministrul Tisza se duce la Viena, spre a cere dela ministrul comun de războiu Bylandt-Rheidt explicări în privința înaintării lui Janski, deoarece ministrul de războiu și în acest înțeles e răspunzător factorilor constituționali. În această monarhie nici un demnitar nu stă atât de sus, încât ministrul-president Tisza să nu-și poată exprima părerea asupra lui. În cercurile guvernamentale se ține de probabilă sau demisionarea ministrului comun de războiu sau a ministrului-president Tisza. Tisza nu voiesce să mai aștepte încă întrunirea parlamentului, ci voiesce să facă cât se poate de îngrabă toți pașii de lipsă. Precum se vede deci situația politică e foarte critică."

„Pesti Napló“ reprezintă din nou idea, că cestiunea armatei trebuie pusă la ordinea zilei și trebuie rezolvată. E probabil, că din aceasta se vor nasece cele mai serioase conflicte constituționale, pe care n'ar trebui să le provoace omul cu ușurătate; însă nu Ungaria a făcut „affairul“ Janski. E un semn al timpului, că ori unde privești pe terenul administrării militare și al legislațiunii, pe tot locul te întâlnești cu acel spirit reacționar, care neagă în general libertatea poporului și în special existența Ungariei și a dualismului. Programul și problema viitorului trebuie deci să fie reforma armatei.

Cestiunea Batum-ului.

„Telegraphul“ din Bucuresci scrie în această privință următoarele:

Dacă putea să mai fie vre-o îndoială în mintea cuiva, această îndoială trebuie să dispără în fața limbajului presei ruse în cestiunea Batum-ului. Cele mai multe din aceste diare socot, că tratatul din Berlin a primit lăvitura de grație și că, pentru a lumina situațiunea și pentru a vedea dacă puterile sunt sau nu dispuse să încheie un nou tratat, guvernul rus ar trebui să ridice câteva cestiuni din instrumentul internațional dela 1878.

Un al doilea fapt tot atât de luminos e activitatea, cu care se lucrează la sporirea flotei din Marea-Neagră; e vorba ca până la toamnă această flotă să fie mărită cu încă douăzeci de vase.

Cu alte cuvinte, Rusia spune limpede la toată lumea și lucrează necontentit, pentru a ajunge la stăpânirea fără împărțală a Mării-Negre.

Încă de mult am arătat, că această tendență e firească și exprimă o trebuință absolută a imperului slav; ori-și-ce piedeci s'ar pune în cale — piedeci s'au pus deja de atâtea-ori — aceasta nu va dispără și, mai curând sau mai târziu, va isbuti să-și facă drumul. Ne mai rămâne să cercetăm, ce condițiuni presupune realizarea unei asemenea tendențe și întrucât poate ea să intereseze popoarele din Balcani. Tema cere dezvoltări foarte întinse, e adevărat. Tot vom pute însă da, în cadrul nostru, un răspuns fie și cât de scurt la aceste întrebări.

Pentru-ca Rusia să ajungă stăpâna Mării-Negre, se cere în primul loc, ca Turcia să nu se poată opune la aceasta; și condițiunea e deplină împlinită; secată financiarmente, slăbită necontentit prin stîrbirile ce i-s'au făcut, fără organisațiune, fără armată, fără marină, cădută în sfîrșit în decrepitudine, Turcia nu se poate împotrivi cătuși de puțin.

În al doilea loc se cere, ca Anglia să nu aibă nici un interes la Marea-Neagră, cel puțin să nu aibă interes atât de grav, încât să fie gata a sacrifica ori-ce pentru apărarea lui. E greu de spus, dacă da sau ba are Anglia vre-un asemenea interes; și nu atât pentru-că ar fi greu sau preste puțină să se analizeze situațiunea, cât pentru-că în această materie prejudecățile au mâna foarte largă. Anglia are un punct foarte sensibil: India; ori de câte-ori Rusia face vre-o mișcare, Anglia simte dureri în acest punct, întocmai ca un om plin de reumatisme. Și cu toate acestea e evident, că Rusia nu poate să cucerească India și că chiar de ar pute, n'ar trebui să o dorească. Totul depinde deci, în această materie, de modul de vedere al oamenilor dela căma afacerilor engleze, și dela dispozițiunea momentană a opiniunii publice britanice; cu toate acestea se poate constata că Anglia și-a strămutat de mult interesele dela Bosfor la Suez și astăzi sunt multe diare engleze, care socotesc și spun, că Marea-Britanie n'are nici un interes la menținerea Turciei. Atitudinea Angliei față cu cestiunea Batum-ului înseamnă confirmarea acestor păreri.

În al treilea loc se cere, ca Austria să nu vadă, în întinderea Rusiei pe Marea-Neagră, vre-un pericol pentru influența ei în Balcani; această parte a cestiunii fiind de un interes deosebit pentru noi și pentru toate popoarele balcanice, ne rezervăm să o tratăm a-parte în numărul viitor.

Ultima condițiune în sfîrșit, pentru-ca Rusia să fie stăpână pe Pont, e ca așa numitul concert european — în afară de interesele particulare ale unora sau altora dintre state — să vadă un interes general în oprirea acestei tendențe.

Dar' mai există concert european? Și în virtutea căror trebuințe s'ar forma un asemenea concert? Astăzi tot concertul se reduce la alianța austro-germană; celelalte puteri se mulțumesc a se alipi la acest simbur, când interesele lor imediate le-o comandă, sau a sta nepăsătoare. Și această stare de lucruri durează demult, și ea isvoresce din cauze profunde, cari sunt de parte de a fi pe cale de disparițiune și împedecă puțină formării unui concert, la un moment dat, pentru o anume trebuință.

În adevăr, timpul marilor acțiuni internaționale a trecut; astăzi, și din ce în ce mai mult, popoarele sunt absorbite de trebuințele lor interne și, mai cu seamă, de marea trebuință a echilibrului launtric. Mulțumită unui vast complex de împregiurări istorice — al căror studiu nu poate intra în cadrul speculațiunilor diaristice — dezvoltarea tuturor națiunilor se face într'un chip foarte neregulat, foarte insuficient; defectele și lipsurile de organizare sporesc cu cât vieța individuală devine mai vastă, mai plină, mai activă. Luați ori pe care popor, în ori-ce ramură, și veți constata aceasta.

Măgheran ciontat de vîrf
Mult mă ntreabă de ce plîng?
Dar' eu plîng și mă plătesc,
Ce-am perdut nu mai găsesc;
Am perdut un mare bine,
Pe mândra de lîngă mine.

Cîntă păsărica 'n iarbă,
Trece badea nu mă ntreabă.
Taci tu mîndră, taci tu dragă,
Că ce trec, și nu te ntreb,
Tot cu ochii te petrec.

Nu gîndi, bade, gîndi,
Că mă poți batjocuri,
Că nu-s floare de găsit,
Ție de batjocuri.

IV.

La fîgădăul din deal,
Bea bogatul și săracul,
Bogatul din graiu, grăia:
Măi, sărace, vreme rea,
Ce te pui cu mine-a bê?
Că n'ai coșuri cu bucate,
Nice care ferecate.

Și tot el din graiu grăia
Și din gură cuvînta:
Adă-mi mie vin de-un ban
Să-l beau cu acest sîrman!
Săracul din graiu grăia:
Hai, Dăniță, crîșmăriță,

Adă-mi mie vin de-un zlot,
Să-l beau cu bogatul tot!
Bogatul din graiu grăia
Dacă-a prins a se 'mbăta:
Alelei, frate sărace,
Mult mă mir și n'am ce face,
Că cum trăiesci tu de bine,
Învață-mă și pe mine;
Tu cu coasa nu cosesci,
Cu plugul nu plugăresci,
Cu lucrul nu te muncesci,
Și ca min' mai bin' trăiesci.

Roagă-te, te-oiu învăța,
Dacă ție-ți place-așa:
Voinicul, care-i voinic,
Mergă noaptea la căștig,
Nu se dă de seara 'n pat,
Ca și tine om bogat,
Ci ia câmpu 'n lung și lat,
Un' dă de voinic culcat,
Voinicaș cu șese boi,
Ia patru și lasă doi,
Să mai trăiască cu ei.

Dacă banii tu 'ți-i mînci,
Mai fură și patru junci,
Dacă banii 'ți-se gată,
Mai fură și câte-o vacă,
Eu te 'nvăț bogate bine,
Să trăiesci și tu ca mine.

(Va urma.)

Astăzi, mai mult sau mai puțin conștient, toate națiunile sînt absorbite de această lucrare; și numai așa se poate explica inerția internațională, deși sînt încă atâtea lucruri, cari nu stau cum trebuie.

În resumat, nici o piedecă în calea Rusiei; pe Marea-Neagră al ei e viitorul.

Vom urma în numărul viitor cu acele părți ale cestiunii, pe care lipsa de spațiu ne împiedecă să le desvoltăm astăzi.

Câteva cuvinte despre cestiunea naționalităților.

De Ludovic Mocsáry.
(Urmare.)

Se va ține poate, că nu e vorbă de simpatia naționalităților noastre cătră conaționali lor din statele vecine, căci este știut că aceste simpatii există — și cu drept cuvânt. Dar' observăm și contrarul, observăm din partea lor porniri antipatie cătră patria noastră. Eu însă cred, că această acuză nu numai că nu este basată pe fapte, dar' trecutul mai deaproape o desavuează în modul cel mai eclatant. Abstracție făcînd, că așa numitele fantasii daco-române, omladina și irredenta s'au născut aici la noi acasă și nu în țările vecine, nu trebuie să uităm ce s'a întâmplat numai decît după anii 1848—49. În scurtă vreme după revoluținea popoarelor, după erumperea luptei între frați, emigranții maghiari au căpătat refugiu în Serbia și după aceea România și Serbia au făcut alianță cu emigraținea maghiară pentru eliberarea Ungariei. Principele Cuza și ministrul Cogălniceanu s'au aliat cu emigranții maghiari, România a devenit locul de adunare și depositul de arme al maghiarimii, care umbla să-și elibereze patria, până când la presiunea străinătății au fost siliți să-și schimbe rolul. E bine să ne reîmprespătim în memorie aceste însemnate fapte. Șovinismul în continu vrea să vadă numai dușmănie neîmpăcată la naționalități; eată însă, că putem fi și prieteni, pentru-că am fost deja cu conaționali concetățenilor nostri nemaghiari.

Un lucru este însă sigur, că adecă cu statele vecine din cestiune putem trăi în amicie, numai dacă aici acasă vom fi în relațiune de prietenie cu naționalitățile. În privința politică putem ave pace cu vecinii și atunci, dacă relațiunile noastre cu naționalitățile de acasă nu sînt bune, căci politica internațională este știința exigențelor internaționale; dară prietenie durabilă, alianță și spriginire sinceră sînt posibile numai cu condițiunea, dacă vom afla cu naționalitățile din patrie un modus vivendi satisfăcător. Pacea internațională o pot susține guvernele un timp oare-care, dar' alianța și prietenia sînt opera națiunilor. Voiața lor se împune guvernelor și dinastiilor în mod iresistibil, pentru-că acele state sînt independente și în ele voiața națională, ca și la noi, nu se poate ignora și ei nu 'i-se poate opune nimenea. Dacă noi nu vom tracta bine cu România și cu Serbiile noastre, nu putem conta la prietenia României și Serbiei, aceasta este condițiunea, cu care ne putem asigura influența în acele state. Eată așadar' mijlocul, cu care ne putem asigura pacea internă între cetățenii patriei și totodată și bunele relațiuni cu acei vecini ai nostri, ale căror simpatii pentru noi sînt de cel mai mare preț. Și nu e vorba numai de relațiuni bune, ci de relațiuni strînse și intime.

Tractarea bună în două direcțiuni împiedecă realizarea fantasiiilor daco-române și omladine. Întăiu României și Serbiilor noastre, dacă vor fi bine tractați, nu-și vor mai aduce aminte de astfel de idei, pentru-că ori-cât de sublimă se par principiile unirii naționalităților și a creării unui stat mare național, interesele realității sînt mai simțite, stau mai aproape, și omul nu sacrifică ușor starea în care trăiesc liniștit pentru astfel de idei. Cine scie, dacă omul va ajunge o soarte mai bună după peripețiile unei schimbări așa de colosale. De altă parte statele vecine nu vor fi îndemnate de simpatia cătră frații lor, ca să rumpă bunele relațiuni cu statul maghiar, dacă vor vedea, că cei dintăiu trăiesc în condițiuni destul de bune, atît de bune poate, încât nici nu vor consimți, ca alții să-și ferească.

O urmare naturală a relațiunilor noastre este, ca noi să nu ne uităm de prea mare teamă, când vedem, că naționalitățile noastre stau în legătură mai strînse și în atingere neîntreruptă cu conaționali lor de preste hotare, ceea-ce dealtmintețea între popoare vecine este natural. Acesta este efectul natural al solidarității naționale, pe care noi nu avem interes să-l paralisăm, căci într'insul își află naționalitățile singura desdăunare a împregiurării, că dinsele sînt lipsite de avantajul de a fi constituit statul sau de a ave cel puțin supremația. Precăt de periculoasă este

această legătură în împregiurări rele, pre atît de nevinovată este, când relațiunile noastre cu statele vecine sînt bune, căci dînsa sporesce legăturile noastre cu acele state, despre care mai sus am vorbit.

Referitor la aceste a fost de mare însemnătate și vorbirea, care a ținut-o fostul ministru Cogălniceanu în camera din București. Singură împregiurarea, că unui bărbat însemnat, care a jucat o rolă atît de mare ca dl Cogălniceanu, 'i-a venit în minte să țină în parlamentul statului vecin o vorbire ca aceea, este de tot importantă și dovedește, că relațiunile noastre cu România (și și cu alte state) sînt de tot particulare. Noi nici odată nu ne-am adus aminte să ne mestecăm în treburile interne ale altor state. Cu Austria între altele sîntem în legătură destul de strînse, dar' numai foarte rar se întemplantă, ca să vină la noi vorba despre cestiunile ei interne, numai foarte rar aducem în discuțiune cele-ce se întemplantă acolo sau facem reflexiuni la vorbirile oratorilor de acolo. Și domnul Cogălniceanu ca om de stat, ca diplomat și bărbat, care cunoaște lumea, pozitiv că scie regulele bunei-cuviințe internaționale și cu toate acestea a ținut o vorbire în parlamentul României, în care cu zece s'a ocupat de cestiunile noastre interne, a reflectat la vorbirile mai multor oratori de ai nostri și mai că nu a făcut conducătorului guvernului nostru o interpelație în toate formele. Aceasta arată, că natura relațiunilor noastre cu statele vecine este așa, încât se pot întemplantă lucruri, care între state cu totul străine s'ar privi de o amestecare necuviințioasă. Aceasta se dovedește și din împregiurarea, că ajungînd vorbirea din cestiune în casa magnaților prin interpelația d-lui Hunfalvi, nici acesta nici Tisza în răspunsul său nu 'și-au exprimat indignațiunea, că dl Cogălniceanu s'a amestecat în treburile noastre, ci au ținut numai atîta, că nu vor suferi nici un amestec în cestiunile noastre interne.

(Va urma.)

Cronica.

Noul comandant de corp în Budapesta contele Nicolae Pejacsevich de Verőcze a predat deja următorului său agendele de inspector general al cavaleriei și va sosi în zilele viitoare la Budapesta, pentru a primi comanda sa nouă.

Invitare la „Concertul împreună cu reprezentatiunea teatrală de diletanți și la balul”, ce se vor întocmi în Șomcuta-mare la 11 și 12 August 1886 st. n., de-cătră inteligența română din fostul district Chioru, din ocaziunea adunării generale a „Societății pentru fond de teatru român”. În pauză la bal se vor reprezenta jocurile istorice române „Călușerul” și „Bătuta” în costume naționale. Concertul și teatru din 11 August n. se va începe la 7 $\frac{1}{2}$ oare — ear' balul din 12 August la 8 oare seara. Prețul intrării la bal 1 fl. 50 cr. de persoană, de familie de doi membri 3 fl., ear' pentru ceialalți de fiecare persoană 1 fl. v. a. Venitele acestor petreceri sînt destinate fondului teatral român. Programele concertului și teatrului se vor publica pe cale diaristică și seara se vor împărți la cassă. On. oaspeții sînt rugați a se însinua de timpuriu la președintele comitetului arangiator d-l Nicolau Nilvanu, avocat în Șomcuta-mare, — ca să poată face dispozițiile pentru încuartașire. Toți acei on. domni, cari ar dori a participa la aceste festivități și din oare-care greșală, ori alt motiv nu ar fi primit invitațiunea noastră, să binevoiască a se considera ca invitați prin această publicare. Comitetul arangiator.

Comerciu și colera în Fiume. Se scrie din Fiume: Colera, care de câteva săptămăni a devenit permanentă, și al cărei sfîrșit în anumit timp de față nu se poate prevedea, a influențat în mod nefavorabil asupra comunicațiunii mărfurilor în portul nostru cu atît mai virtos, că diferitele măsuri de contumăție în multe privințe împiedecă navigațiunea și prin urmare frecuența vaselor străine. Aceste împregiurări, pentru care remediu nu putem afla, acum la începutul campaniei de export, este foarte simțitoare, căci alterează puterea de acțiune a portului nostru.

Nenorocire pe calea ferată. Se scrie din Caransebeș: Pasagerii trenului expres sosit alături seara aicia au adus scirea, că un pasager a cădut de pe platforma unui vagon și probabil că roatele trenului l-au zdrobit. După-ce trenul expres a plecat din gară, șeful acestuia s'a și dus însoțit de medicul Dr. Cipriș cu ajutorul unui locomotiv de rezervă la locul indicat și au aflat un cadavru mutilat în modul cel mai înfiorător. Mămile și picioarele au fost rupte și găvălia zdrobită. Nefericitul se vede, că a fost un Francez. La el s'au aflat 7000 franci în bilete franceze și mai multe scrisori. Vestimintele fi sînt marcate cu inițialele M. V. Portofoliul și orologiul nefericitului sînt cu deservire intacte, alte detalii despre dînsul lipsesc până acuma.

Fundațiunea „Francisc-Iosefină” în Moscva, care cu o cheltuială de 5000 ruble pe an va întreprinde la cură în spitalul împăratului Alexandru III din Moscva sudții austro-ungari morboși, a obținut aprobarea țarului.

Principele Nichita de Muntenegru a plecat din Baden lângă Viena, unde se afla la cură, cătră casă.

Regele Milan în perplexitate. Diarulul „Budapester Tagblatt” 'i-se scriu din Belgrad următoarele: Conducătorul deputaților liberali, neguțatorul Jovo Crsmanovici a avut o convorbire cu regele Milan, în decursul căreia nu a ales mult cuvintele și după care a părăsit pe regele în cea mai mare iritațiune. După aceea a dat avocatului său Marco Stoianovici ordin să protesteze la tribunalul comercial 6 bonuri de stat expirate de câte 60.000 franci, ceea-ce s'a și întemplant. Mai departe a dispus, ca să se cumpere toate bonurile de stat expirate, căte se vor pute căpăta și să se protesteze. În acest mod Crsmanovici, care are avere de mai multe milioane, cugetă să facă statului perplexități serioase.

Ministrul-president al României, domnul Ioan Brătianu va merge în săptămăna viitoare la Govora în districtul Vâlcea, unde va sta o lună de zile.

Importul spiritului românesc în Triest. Sub acest titlu cetim în „Fremdenblatt” următoarele: Gravaminele industriașilor de spirit maghiari contra importului de spirit românesc în Triest și contra păgubirii, care rezultă de aici în industria de spirit maghiară, au îndemnat pe guvernul unguresc să atragă atențiunea autorităților noastre asupra cestiunii. Guvernul cislaitan recunoaște necesitatea de a aduce ajutor, dar' este de părere, că importarea spiritului românesc în Triest nu se poate împiedeca, prin măsurile de control din 27 Iunie a. c. se poate însă împiedeca importarea spiritului românesc în provinciile austriace afară de teritorul porto-francului de Triest. Pe teritorul porto-francului însă nu se poate împiedeca importul, căci nu există nici o dispozițiune legală pentru aceasta. Fiindcă „Reichsrath” al austriei nu este convocat, nici nu se poate aduce o asemenea lege și este nesigur, dacă guvernul va prezenta parlamentului, chiar și când va fi convocat o asemenea lege, și dacă aceasta va fi primită. Interesații maghiari accentuează, că spiritul românesc se preface în rum și se exportează în Turcia, ca fabricat austriac. Considerănd însă, că România și cu Turcia are rășboiu vamal, originea spiritului și rumului exportat în Turcia ușor se poate constata de autoritățile turcești și prin urmare exportul lui în Turcia se poate împiedeca — se înțelege numai cătră vreme România se află în rășboiu vamal cu Turcia.

Duelul ministrului francez de rășboiu Boulanger. Asupra acestui duel se scriu din Paris cu data de 17 Iulie n. următoarele amănunte: Ieri mai toată ziua, — atît ministrii cît și președintele Republicei s'au încercat a ajunge la o deslegare pacinică. Ministrul Lockroy și senatorul Naquet au servit de intermediari. Mai mulți generali au insistat prelungă ministru, ca să renunțe la duel, dar' acesta refuză categoric. Doamna Boulanger n'a știut nimica despre toate acestea. Ați la oarele opt dimineața, ministrul de rebel, însoțit de generalii Lecointe și Frebault, de medicul militar Baudoin și de căpitanul Driant s'au dus în parcul Chalais, unde imediat a sosit și dl Lareinty însoțit de doi martori și de generalele seu. Generalul Frebault încercă pistoalele și generalul Lecointe luă comanda duelului. Fix la oara 9, Baronul de Lareinty își descărcă arma fără a atinge pe rivalul seu, generalul Boulanger își descărcă arma în aer. Baronul de Lareinty dă mîna cu ministrul dîcîndu-și: „Nu m'am îndoit nici odată nici de lealitatea nici de curajul d-voastre cavaleresc.” Ministrul îi răspunde: „N'am creșut nici odată, că mă vei taxa de mișel, dar' m'am creșut dator a mă pune în fața focului d-tale.” După această împăciuire ministrul cu martorii s'au întors la Paris. În curtea ministerului de rebel îl așteptau toți ofițerii marinei stat-major. Generalul Boulanger le-a exprimat mulțumirea dîcîndu-le: „E prea mult pentru o bagatelă ca aceasta” toți soldații se bat și rîdînd mai adaugă: „Parcul dela Chalais e foarte potrivit pentru așa ceva și vă promit, că ori-cînd veți ave trebuniță de el, vi-l voi pune la dispozițiune.” La oara 10—12 ministrul de rebel a primit visita președintelui consiliului Freycinet și a ministrilor Goblet și Lockroy. Îndată după aceasta veni și un ofițer de ordonanță al președintelui Grevy, precum și mai mulți deputați, senatori și ofițeri. Clémenceau a fost unul din cei dintăiu, cari au felicitat pe Boulanger. După scirile diarelor clericale, Baronul de Lareinty ar fi ținut ministrului de rebel: „generale, n'ai tras asupra mea.” Generalul Boulanger ar fi răspuns: „Nu 'ți-am adus o atare insultă, dar' arma mea n'a luat foc.” Înșuși dl Lareinty răspundînd la întrebările amicilor sei ar fi ținut: „Toate s'au petrecut în bune condițiuni.”

Prigonirea anarchismului în America. Seriositatea, cu care guvernul american se silsece să stîrpească anarchismul în Statele-Unite din rădăcină, se vede dintr'o cerere telegrafică cătră guvernele europene pentru extradarea unui membru al unei bande de dinamitarși fugit și pornit pe o nae cătră Europa. Signatura de curentare sună: „Rudolf Schnaubett, metalist, născut la 1859 în Breitenau, aparținător comunei Adamsthal în Silesia, care a fost ca lucrător la fabrica de instrumente pentru orologeri în Chicago, după sevîșirea crimei de omor și agitațiune a fugit și se curentează decătră poliția din Chicago. El aparține partidului de anarchisti celui mai periculos și mai progresat.”

Varietăți.

(Posta la Berlin.) În 1884 s'au adus la Berlin 52 milioane și jumătate de scrisori, de cătri postale și de imprimate. Veniturile postale și telegrafice capitalei Germaniei s'au urcat la 21 milioane franci. Taxa pentru scrisorile poștei mici este de 12 $\frac{1}{2}$ centime, precănd în celelalte orașe ale imperului această taxă este numai de 6 $\frac{1}{2}$ centime. Prelungă aceasta, publicul se plînge, că distribuțiunile postale la Berlin se fac foarte încet și cu totul neregulat; este adevărat, că serviciul se poate face de birouri legate printr'o rețea pneumatică; cartele pneumatice costă 31 $\frac{1}{4}$ centime, și se poate expedia în același mod scrisori, în greutate de 10 grame, pentru 37 $\frac{1}{2}$ centime. Se acuză posta, că favorizează serviciul pneumatic, care distribuie scrisorile și cartele în timp de aproape o oară. Legislațiunea germană interdițe concurența serviciului postal între orașe. Numai statul are privilegiul de a transporta scrisori, diare, etc., dela un loc la altul; dar' în același oraș, pot și particularii să organizeze serviciul de distribuțiune. Aceasta se face la Berlin de doi ani, din cauza scumpetei taxei postale urbane și a întârzierii distribuțiunilor. Una din aceste întreprinderi este „Berliner Packetfahr-gesellschaft”, care există de doi ani; ea a perdut în 1885 aproape 400,000 lei. Este adevărat, că tariful ei și al concurenței sale, „Hansa”, este mai mic: 3 $\frac{3}{4}$ centime de scrisoare, 2 $\frac{1}{2}$ centime de diar sau cartă, și când este vorba de 100 scrisori sau diare, se face un rabat de 30%. Posta imperială se plînge de această concurență, care îi ia o mare parte din clienții ei. Diarele se împart abonaților de „Hansa”. Taxa postală la Berlin este foarte urcată, de altă parte veniturile sînt foarte mari. Concurența celor două companii va face, ca statul să-și reducă tariful cu 50%.

(Imigrațiunea chineză în Statele-Unite.)

Cestiunea imigrațiunii chineze — diçe „Le Temps” — care luase o însemnătate neliniștitoare în Statele-Unite, pare că de câteva luni a început să mai peară din gravitatea sa. Resultă dintr'o statistică, care s'a publicat la San-Francisco, că dela 1 Ianuarie 1886 și până la 1 Maiu același an, numărul Chinezilor, cari au fost admiși a debarca în acest port a fost cu 2,177 mai mic, decăt în perioada corăspondență a anului trecut. 76 în loc de 213 au primit permisivul de a debarca printr'un bilet special de liberă petrecere și 17 au fost trimiși în China. Examinarea pașapoartelor acestor imigranți a fost atît de riguroasă, încăt vinderea frauduloasă a unor asemenea pașapoarte a încetat de a se mai face în China. În fine, senatul a votat un proiect de lege mai aspru asupra importațiunii mărfurilor, care dispune mai cu seamă, ca nici un vas să nu poată aduce în California mai mult de un Chinez pentru 50 tone. Aceste măsuri, cari de altmintețea sînt spriginite de autoritățile imperiului cresc, vor ave mai mult efect de a împiedeca pe marii industriali și proprietari de a întrebuița pe lucrătorii chinezi, decăt așa numitul „boycotage”, la care recurgeau lucrătorii americani, și mai cu seamă „Cavalerii lucrului”. Ele constituie nise adevărate acte de apărare economică, de cari se servă nu numai Statele-Unite, ci și Canada, Columbia engleză, Australia și chiar insulele Sandwich. În Hawai, s'a făcut o a treia lege asupra imigrațiunii chineze. Din luna Iulie Aprilie, nu se mai primesc Chinezi în acest regat, decăt numai dacă au pașapoarte și este oprit de a da asemenea pașapoarte ori-cărui Chinez, care trăiesc din munca cu mîna.

(Fetele în cușci.) La Washington s'a primit un ciudat raport al consuliului Statelor-Unite la Sydney, asupra moravurilor locuitorilor din Noua-Britanie, insulă situată la sudul oceanului Pacific. Pare că indigenii acestei țeri au obiceiul a-și cresce fetele în cușci, unde stau închise până-ce ajung la etatea de măritat. Acest obicei diçe consulul, este cu totul particular locuitorilor din Noua-Britanie, căci nu se găsește în nici o parte la insularii mărilor-de-sud. Cușcile în cari sînt crescute junele fete, sînt făcute de coaje de palmier și puse în mijlocul casei. Fetele sînt închise în aceste cușci îndată-ce au ajuns la etatea de doi sau trei ani. Din acel moment, ele nu pot sub nici un pretext să mai ese din casă, și nu es din casă, decăt cel mult odată pe di pentru a se spăla. Chiar casele, în cari se află junele fete, sînt încungiuțate de o împregiurim foarte solidă. Consulul adaugă, că cu toată reclusiunea lor, junele fete din Noua-Britanie cresc și se desvoltă foarte bine în cușcile lor, fără-că aceasta să vateme sănătatea, și că adesea ele sînt foarte frumoase.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI”.

Viena, 22 Iulie n. Conteșul Kálnoky însoțit de șeful de secție baron Ahrenthal a plecat la principele Bismarck la Kissingen.

Londra, 22 Iulie n. Regina a chemat pe lordul Salisbury la Osborne.

Sofia, 22 Iulie n. Sobrania a însărcinat la propunerea guvernului comisiunea financiară de a examina convenția privitoare la construcția căii ferate Rusciuc-Varna. Se crede, că prin aceasta s'a delăturat criza ministerială eventuală. Ministrul de justiție, demisionat înainte cu 5 zile, a trecut la opoziție.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Septimiu Albini.**

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 5, 6 și 7 Iulie 1886.

Table with columns: Vândătorii, Cumpărătorii, Hectol., Greut. libre, Prețul lei în aur, Observații. Lists various grain transactions and prices.

Economic.

Timpul și secerișul. De vre-o câteva zile ploile cele dese, ce în multe părți ale țerii au cauzat mai multă pagubă decât dobândă...

nea; ear' recolta, după cât se scie, în unele părți atât în privința calității cât și în cea a cantității...

Muscele și microbii. Cetim în „Liberalul” din Iași: „Observând insectele, vedem că musca de casă este una din cele mai răspândite și mai nesuferite în același timp...”

Pișcând apoi omul de pleoape și de membranele mucoase ale buzelor pe când doarme ziua, și sugându-i sânge, musca transmite microbii în sângele omului...

Mai cu seamă vara și toamna muscele sunt mai numeroase. În sufragerii și pe la bucătării se îngămădesc de ordinul foarte multe și mârșevesc păreții, ferestrele și mai cu seamă obiectele de bucătărie...

(va urma.)

Târgul de râmători în Steinbruch. În 20 Iulie n. s'a notat: unguresci bătrâni gri — cr. până — cr. unguresci gri, tineri — cr. până 44. — cr., de mijloc 44. — cr. până 45. — cr., ușori 44. 1/2 cr. până 45. 1/2 cr. mărfa țerănească, grea 43. — cr. până 44. — cr., de mijloc 44. — cr. până 45. — cr., ușoară 44. 1/2 cr. până 45. — cr., românesci de Bakony, gri 42. — cr. până 43. — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci gri 43. 1/2 cr. până 44. — cr., transito de mijloc 43. 1/2 cr. până 44. — cr., transito ușori 43. — cr. până 44. — cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% compenți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 21 Iulie st. n. Sibiu: 62 64 78 47 38.

Cursul pieței din Sibiu

Table with columns: Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci, Cump., 8.52 vënd., 8.58, 11.20, 10.20, 1.21, 11.30, 10.30, 1.22.

Bursa de București.

Table with columns: Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Acț. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, Impr. oraș. București, Acț. de asig. Naționala, Credit mob. rom., Scrișuri fonciare urbane (5%), Schimb 4 luni, Societ. const., Aur. Cota oficială dela 19 Iulie st. n. 1886.

Bursa de Budapesta

din 21 Iulie st. n. 1886.

Table with columns: Renta de aur ung. 6%, Renta de aur ung. 4%, Renta de aur ung. 5%, Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Renta de aur ung. cu cl. de sortare, Renta de aur ung. bănățene-timișene, Renta de aur ung. cu cl. de sortare, Renta de aur ung. transilvane, Renta de aur ung. croato-slavone, Despăgubire pentru dițma ung. de vin, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hârtie austriacă, Renta de aur austriacă, Losurile anstr. din 1860, Acțiunile băncei austro-ungare, Renta de aur ung. de credit ung., Renta de aur ung. austr., Argintul, Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Viena

din 21 Iulie st. n. 1886.

Table with columns: Renta de aur ung. 6%, Renta de aur ung. 4%, Renta de aur ung. 5%, Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Renta de aur ung. cu cl. de sortare, Renta de aur ung. bănățene-timișene, Renta de aur ung. cu cl. de sortare, Renta de aur ung. transilvane, Renta de aur ung. croato-slavone, Despăgubire pentru dițma ung. de vin, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hârtie austriacă, Renta de aur austriacă, Losuri austr. din 1860, Acțiunile băncei austro-ungare, Renta de aur ung. de credit ung., Renta de aur ung. austr., Argintul, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1886.

Large table with multiple columns showing train schedules between various cities like Budapest, Arad, Sibiu, Cluj, Brașov, etc. Includes columns for train types (Tren mixt, Tren accelerat, etc.) and times.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.